

Arvustust
Hajumast.
(23)

par 801. Saarlund. M. Petrows.
Kunad leulud. Saarlund 18te 91.

I

Emakene nennene, Paine ja tütta mehe;
Mis käib mööda iisfidol: Mida pea ühe juustid
Kunad hennijad kaisjed. Kuu ei pane ei palugi,
Täaga kojil kopputama, Aja aas allitama,
Sinda aas peritama. Kolmaga hask tuul kaska paa
Kuufta silma kulmu peale, Duna puu itade peale,
Nüripuu nija peale, Kaka puu wairaste waheli.

II

Siis läks kiideltis meile, Kunt läks hooldele järel:
Tuli mulle kiffikene! Ma teen uuis ummukinga?
Alles appatid pumafid, Puhk spon siidi rikomad. —
Ligid aga laadi lepiksufid: Aa uju kiffikene,
Aa uju hundi juttu! Huidel on mid hullud juttod,
Laul koid kavalad. Oma waha on ummukinga,
Hiiw alla appatid, Tooled peale siidirikomad.

III

Milled maapan memmis waiwa, Ma oma siima waiwa.
Kakel käel kändemij? Karsutafid tittetida,
Hijafid põllel põlle peale, Toidid pumaste waheli
Tubistatid kuskulle: Et ei taland tuuli peale,
Et jadanid jades wimala, Ega wuwend wihma haogu!